

PRADZIADOW (2) *ai*

pradziadow (2), [**pradziadowy**].

Oba a jasne; -ów; -owy prawdopodobnie jasne.

sg m N pradziadów (2). ◇ [f N pradziadową.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „pradziad” (2) :

1. *Od znac. ‘ojciec dziadka lub babki’ (2) :* Propatruus, dicitur maximus patruus pater proavi, Ociec prądziądów. *Mącz* 325d.

Szereg: »dziadow i pradziadow« (2): Patruus maximus frater proavi et abavi. Dziądów y Prądziądów brát. *Mącz* 283d.

2. [*Od znac. ‘przodek’:* Prądziądowa fławá/ álbo niefława [!]/ áni pożytku/ áni szkody práwnękowi nie niešie. *SzczerbSpecSax* 113 (*Linde*).]

Cf **PRADZIADOWSKI**

MC